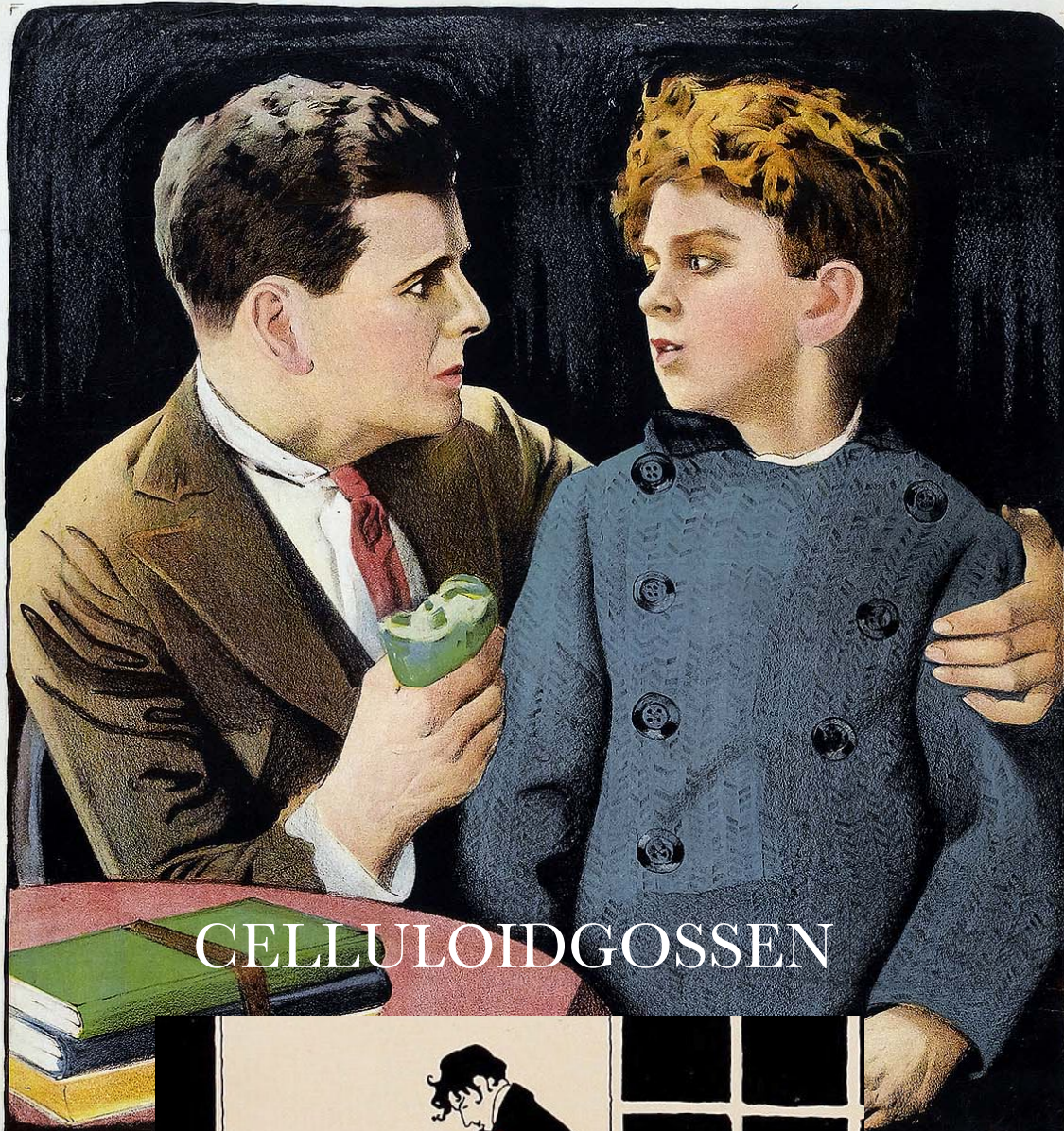
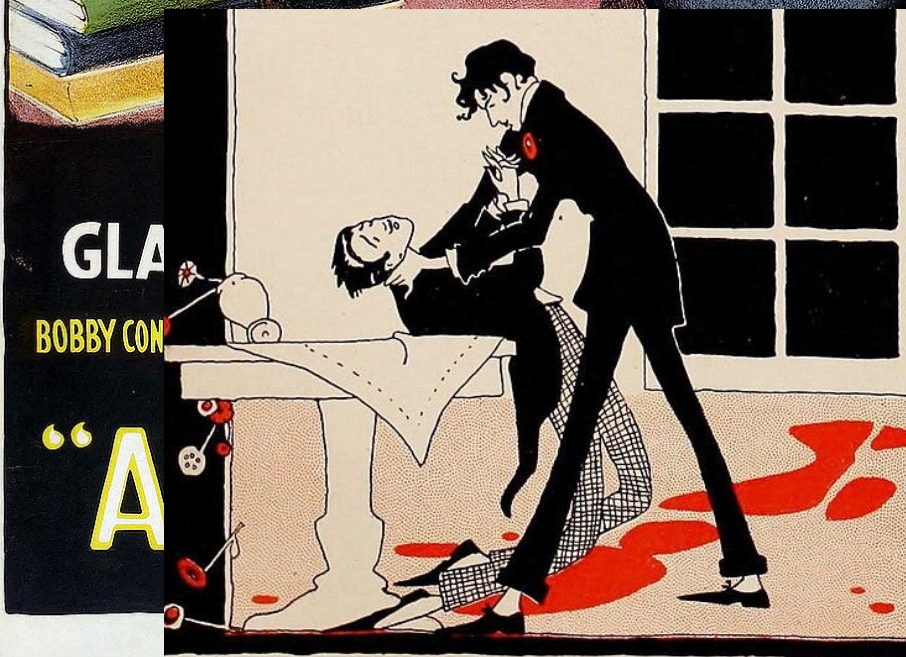

CELLULOIDGOSSEN

J.H. TOOKER
PRINT

GLA
BOBBY CON

HALE
LLIAM DAVIDSON

“A

LE”

CELLULOIDGOSSEN

Pjäsen / Filmen utspelas i två Tidsplan ; 1918 då världen äntligen fick uppleva den eviga Freden och 1938 när den ånyo hotades ...

Scenografi : en Filmateljé / Bostad i en takvåning på Strandvägen och Stockholms Östermalm . Stora takfönster . Filmkulisser , belysningsattiraljer och studiorekvisita .
Kamera , projektor och filmduk . Möbelgrupp , köksskåp , vask och komod .

Enaktare med Rummets och Tidens enhet .

Innehavare av Studion är den på Teaterscenerna avgudade Aktören Andreas von Schantz .
1918 också hyllad för sin debutfilm som Regissör av stumfilmsdramat
”Celluloidgossen” , en Melodram om en ung aktör med Hollywood-drömmar ...
Året 38 har von Schantz upptagit sitt skådespeleri och regiroll som djävulsk Pastor i
kriminaldramat ”Satans Penningar” .

Recensionerna gottar sig ;
” ... von Schantz agerar skrattretande storvulet med grandios löljlig gestik och med
salvelsefullt orerande . Man tror sig vara tillbaks i dennes stumfilmsår
vad gäller skådespeleriet ; och vad gäller röstresurserna , önskar man att man vore !”

En av de som provfilmade för rollen i ”Celluloidgossen” 1918 är Jonas Andersson Bork . En
av stadens många arbetslösa småafflare som i Stadens nattliv funnit en viss inkomst lurande
äldre kärlekstörstande gentlemän till krogsupéer ;för att sen blåsa dem på konfekten !
Charmerande gatusmart , ren och proper i senaste modekostymen .

Huvudhandlingen i den parallella Berättelsen 1918 / 38 :

Jonas provfilmade för Andreas , ser resultaten ... får inte rollen .

Dialogen är en erotisk fäktning mellan två Aktörer som vet vad den andre tänker redan
innan replikerna yttras . Båda vet att styra sina styrkor , sina viljor ;
Ungdomens attraktion contra Berömmelsens . Roade och skrämde samtidigt . Sena kvällar .

Samtidigt , tidig morgon 20 år senare . Andreas avvaktar Tidningarnas rescensioner . (
Se Citatet ovan !) . De levereras av ett tidningsbud ; en nedgången Jonas .
Och hämndlysten . Ett gisslandrama utspelas . Med kniven mot strupen ;
ett dödligt farväl , ett välkommet självmord ...

De två styckena interfolieras , komedi och tragedi blandas ; Så går kvällens och
beslutsamhetens friska färg i morgonens och eftertankens kranka blekhet över .

Rollerna besätts av fyra Aktörer . De två huvudpersonerna är på scenen i olika åldrar samtidigt . Det blir litet knivigt för regissörer , scenografer och ljussättare och inte minst för aktörerna . Traditionellt skulle Jonas och Andreas mötas i en första akt och nötas i en andra ; men eftersom Pjäserna är ”Lärstycken” ala Brecht , som ensemblen är välkomna att experimentera med .

Jag i grunden är filmförfattare där tid och rum är lättare att hantera !

För att göra det lättare för mig och läsaren skrivs

1918 års par i BLÅTT och 1938 är de i RÖTT ..

Så upp med ridån !

Tidig morgon . Hårda knackningar på vänstra Trappdörren .

Andreas kommer stapplande ur högerdörren , sveper siden-nattrocken kring skelettet , pausar och tänder ännu en cigarett .

Knackningarna ersätts av två sparkar , sen tystnad ... någon börjar mickla med låset . Andreas närmar sig sakta ...

ANDREAS : Ett ögonblick ... ett ögonblick . (kollar sig i spegeln , rättar till hår och klädsel) Jaha ... vad står på ? (Tystnad) VEM SÖKS ? (endast hostningar) Vad vill Ni ... hallå ... vad vill ni ...

JONAS : Morgontidningarna ! Host ... host ...

ANDREAS : BREVLÅDAN ! (för sig själv) Idiot .

Två tidningar droppar till golvet . Andreas bläddrar hastig fram till film-recensionerna , kastar första tidningen åt fanders , sen den andra ... sjunker ner i den slitna regissörsstolen . Omsider medveten om nya' knackningar , så en ilsken dörrklocka , vars intensitet ökar ...

Han fimpar omsorgsfullt cigaretten , ordnar ånyo apparansen och går långsamt mot dörren , för undan titthåls-luckan ... ser ingen .

ANDREAS : Vad vill ni egentligen ... min herre ... ?

Står det om livet ? SE SÅ ! SVARA FÖR HELVETE !

Svaret uteblir . Andreas lutar sig mot dörren ... snart hörs trappsteg försvinna . En ny cigarett i munstycket . En port slamrar . Just som han ska återvända in i studion hörs en nyckel i låset ... Andreas fryser till , men sätter sig sen lugnt i stolen efter att plockat till sig tidningarna för en ny granskning ...

ANDREAS : Uppe med Tuppen , lilla Elsa !? Räcker med kaffe älskling !
Min sista måltid ! (kastar tidningen) Jag är avrättad ! Hängd ! Strypt !
De fick mig äntligen de jävla Hyennn ...

Han vänder sig om och ser skuggfiguren i dörröppningen . Jonas står kvar .
Andreas närmar sig tvekande ...

ANDREAS : ... hyenorna . Vad står på ... brinner det ... är Karlsson full igen ?
Hur fick Ni portvaktsnyckeln ? Har Elsa ...

JONAS : Hon ligger några trappsteg ner ... och Karlsson hänger innanför
luckan ! Plikttroget folk ... in i det sista :

ANDREAS : Hör nu , för helvete , vad är det för rappakalja !
Och vem fan är ni ?

JONAS : En gammal ... host ... vän bara ...

ANDREAS : Jag avhåller mig av princip från gamla vänner . Spilld tid .

JONAS : Låt oss säga en ung vän då . Från förr ... hrm ...
Bjussar herr Regissören på en stilla java ?

ANDREAS : Inte fan ! Jag bjussar på en spark i arschlet ! Ut skitstövel !!

De närmar sig varann . Andreas ser då kniven och backar . Jonas får honom
sittande vid bordet , styr sen mot den lilla köks-smatten och fixar vant med
kaffet och frukostproceduren . Han hänger upp sin något slitna paletå vid den
frusne Andreas .

Samtidigt , 20 år tidigare , kliver **Andreas och Jonas** festklädda in i Studion .
Något upprymda . Andreas har armen runt Jonas axel ; bromsar upp ,
sätter en halvt urdrucken vinflaska på komoden , drar ut en låda , hittar en
nyckel och stoppar den i Jonas frackbröst !

ANDREAS : Här min unge Ikaros ... Nyckeln ... nyckeln till den filmidks
Pärleporten . Skål för den ! Så hur syntes dig Artischtt ... Arrtischtsocitetten ...

JONAS : Packad ...

ANDREAS : Fullpackade av ... hä ... Inblisk ... inbilskhet . Piss... piss ...
pissnöddiga av scenskräck ... och fiiiiiaaskooooon !

Han tar sig åt gylden , snurrar runt Jonas och låter honom ta in
Studiovärlden ... mens han skyndar förbi sin äldre namne mot en toalett , dold
bakom högra dörren . Naturligtvis ser Paren inte varann ;
Vi är ju i olika tidsplan .

ANDREAS : Vad är det här för förbannat upptåg ?

JONAS : Två bitar som vanligt . Ett litet rån bara . I all vänskaplighet !

ANDREAS : Ta den jävla Filmklappan och försvinn ur mitt liv .

JONAS : Seså , min bäste Herr Andreas von Schantz . Önskas medvurst ?

Han bereder och breder sirapsmackorna med sin kniv .

ANDREAS : Tjo Faderittan ! Fem fingrar på ... pianot !

Nu bliiiiire Nachspiil . Jonas ! **JONAS !** Sitt ner ... sitt ner ... innan du blir
golvad ! Ich habe ein Überraschung ! Mein Kind , mein Kind wie tränst du so ?

JOHAN : Goethe ... va ?

ANDREAS : Nä , Göteborg ! (dialekt) Gööötet min gos gubbe .Mitt första
jobb ... nån galen norrbagge som ville filma Ibsens samlade dramatik .

Jag skulle exxxeeke ...kvera Peer Gynt ! (norska)

”Moor , oh Moor ... världen är så stoor ... så stooooor !

Men det var konken redan innan ... första fjället !

Men du har talang ! Unge Man ! Talang !

Han har tvättat sig , snott en macka , svalt några klunkar kaffe , ormat sig mot
sin nye adept , fått ner honom i registolen , donat med projektor och filmduk ,
svassat lite extra runt skyddslingen ... förberett för visning av dennes
provfilmning . Talt och agerat : Omsider rullar filmen igång ...

ANDREAS : Varför inte snitta direkt , du din Djävul : Snåla inte med smöret !
Snitta bara . Snabbt !

JONAS : Önskas Pulsådern i hals eller hand ? Eller ska vi pröva i lilla hjärtat ?

ANDREAS : Har aldrig haft nåt ... kör harakiri ! Var är medvursten ?

Så de frukosterar tyst vidare mens filmvisningen snart tar sin början ...

Nämnde jag att sk programmusik förekommer genomgående ; dvs stämningstoner ala hollywood på tio-& trettiotal . Nä det gjorde jag inte .
Men kom ihåg det allteftersom , i er inre teatersalong !

Projektorn rasslar igång i en sekvens med korta klipp av **Jonas** i olika munderingar och miner , Interfolierade med diverse siffror och filmens titel :
CELLULOIDGOSSEN

Jonas är ömsom generad , ömsom road ; **Andreas** bevakar projektorn men hinner smyga upp bakom sin adept för viskande instruktioner ...
och en gnutta romans . Salongsberusningen är påtaglig i dem båda .

Plötsligt innan Publiken knappt hunnit uppfatta ; **Andreas** har slitit åt sig kniven och börjar intensivt sitt Harakiri-försök ; en brottningsmatch havererar frukostbordet när de hamnar på golvet ... **Jonas** utdelar en örfil , **Andreas** sjunker ihop med **Jonas** sittande ovanpå . De förbli så en längre stund .

Under tiden har filmrullen nått sin slutsadd och **Andreas** laddar om .
Jonas gör ett försök att resa sig , men **Andreas** pressar tillbaks honom i registolen , trollar fram vinflaskan och **Jonas** avslutar girigt innehållet .

Nu rullar åter Provfilmen ; Med jämna mellanrum under den kommande monologen fryser **Andreas** bilden . Han frontar **Jonas** och är nu i sin roll som den erfarne Skådespelaren , den skicklige Regissören ... medvetet litet överdrivet ; definitivt vingligt ...

ANDREAS : Så vad blir betyget ?

JONAS : UNDERKÄNT ! Fy faaan ... jag ser ut som ... spelar som ...
stel som nån jävla provdocka .

ANDREAS : Bra ! BRA , min Gosse . Hos mig får du MED BERÖM ...
underkänt . Lyssna nu ! Här är Du ... en fattig och förrymd Yngling på
Samhällets allra som mörkaste ... hick ... Skuggsida ...
Skugghicksida ... Vänta , sitt kvar !

Medans **Jonas** sjunker djupare i sin förnedring ; letar **Andreas** smågnolande fram ännu en flaska ur kommoden ...

Det ger oss tillfälle att se **Jonas** lossa sitt grepp om **Andreas** .
Han ger honom en lång kyss ; inget motstånd . Andreas ligger kvar medans
Jonas snittar en studiosladd , håvar upp offret och bakbinder honom .
Städar upp . Tar upp de slängda tidningarna , bläddrar
och frukosterar vidare ...

Filmens frysta bild visar en trashankig och likblek **Jonas** med vissen fimp på en
sorgesam bakgata lutad mot en brandvägg med en halvt riven bioaffisch .

ANDREAS : ... med beröm underkänt , min käre lärjunge !

(börjar agera med allt högre röst)

”O Romeo! Varför är du Romeo?

Förneka far och namn: om du ej vill det,

Så svär blott att du älskar mig, och jag

Ej längre vara vill en Capulet. ”

(snabb kyss på Jonas panna)

När det gamla gardet bytte scenplankorna mot ...

(hick och gurgel) ... studiogolv ... så behöll de **RÖSTERNA**

... som skulle höras upp till tredje raden eller fjärde ... eller himmelriket ... vad
vet jag ... skål ! Och ... och ... **GESTIKEN** !

(fäktar förfärande skräck , sanslös glädje , bittraste tårar ...)

Men se dig nu där ... Se den övergivnes bittra öde i din spända ... fysik !

(visar före) ... Skygghetens ... äh ... fattigdom ...

i dina hård-knäppta händer ...

JONAS : Dom är ju i byxfickorna !

ANDREAS : Precis ...genial regi , om jag får skryta en smula ... det halvt dolda
är det ... är det ... är helt tänkta ... hos Publiken alltså .

Skit samma ! Var var jag ? Jo ... ditt , får jag säga , gudomliga anlete ...

JONAS : ... ” är som ett upp-å-nervänt höns-arschel i en vindsglugg ”

ANDREAS : Låter Strindberg ?

JONAS : Farsan . Turnerade med Bondkomiker ...

ANDREAS : Fru Thalías A-lag . Comedia delArte , minsann ...

Du brås ...

Han ger en snabb rutin som avslutas med ännu en kyss ... den här gången hamnar den på örat ...

JONAS : Ansiktet ... Anletet ...

ANDREAS : A-n-l-e-t-e-t ... tjaha (faller ur Aktör-rollen , fattar om Jonas huvud) Ditt ansikte är fullkomligt genomskinligt , min vän .
Du är Cellouidpojken ! (paus) Är du hungrig ? (långsam nick)
Fan , jag är sulten ! Det var en usel Supé med bröderna !

Han har lossar greppet om Jonas . Båda litet vilsna innan de via köksdelen (och deras åldrade egon) fixat sin nattmacka och satt sig på studioscenens soffa bland övrig rekvisita ...

Jonas har bläddrat fram recensionerna och citerar dem för den vid stolen surrade och smått apatiske **Andreas** .

JONAS (citerar) : ”Stumfilmstidens underbarn Andreas von Schantz har återvänt till vita duken i sina bägge roller som Skådespelare tillika Regissör . Det kunde han gärna ha avhållit sig från . Det som var nytt och spännande i dennes debutfilm ”Celluloidgossen” återupprepas nu i en bedagad och långtråkigt förutsägbart melodram med den publikfriande titeln ”Satans penningar” . Undertecknad uttryckte detsamma efter att ha genomlidit detta plagiat av såväl tyska som amerikanska filmer i den nu så populära Skräckgenren . Även om undertecknas signatur går gratis så kunde penningarna sparats till någon satanisk Boulevardblaska .
Von Schantz , i rollen som av demoner ansatt sockenpräst , agerar skrattretande storvulet med grandios löjlig gestik och med salvelsefullt orerande . Man tror sig vara tillbaks i dennes stumfilmsår vad gäller skådespeleriet ; och vad gäller röstresurserna , önskar man att man vore !”

I Konstpausen mimar sig **Andreas** till fortsatt frukosterande ; så kaffe och ny macka fixas ; Recensionen tycks vitalisera honom . Till och med att han småler mellan slurpande och tuggor ; som **Jonas** föder honom .
Samtidigt avnjuter ju **Andreas** och **Jonas** sin supé på scenen vänsterut .

Tillfälle för musikaliskt mellanspel .

Tillfälle för stenkaka på trattgramofon .

Den kontrapunktiska programmusiken strömmar annars diskret ”stensonskt” stereofoniskt från Scenens lika högtalare ...

JONAS : ”1918 kunde Publiken fångas av efterkrigstidens spirande optimism i porträttet av en yngling från den fattiga och med laster fördärvade Underklassen ; En Skönande vars filmdrömmar går i uppfyllelse ; inte i Hollywoods eftertraktade Drömfabrik , men i glädjen att i en efterlängtd huvudroll få pröva Thalias tiljor i sin på kultur svultna hemstad . En filmiskt humoristisk moralitet som gick hem i det Sverige som snart skulle kalla sig Folkhem . Hemmets helgd , längtan till den egna tovan , återkomsten till den älskade hembygden”

Se upp ! Nu kommer alla fyra språkas samtidigt !

ANDREAS : (Spottar ur sig ;) Folkhemskt , för fan ! Tovor ...egna tovor över ett träsk , ett gungfly !

ANDREAS : Du är som ett oskyldigt barn , en övergiven värnlös varelse utsatt i Vildmarken . Du sprattlar , du skriker ... men så tystnad !

JONAS : Bara skyltarna ... mellantexterna ... skönt ..

ANDREAS : De smekande pianotonerna ger ditt ansiktes tystnad ... skit samma ; vi ger dig en stråkensemble !

JONAS : En djävulsk präst som litar sig med en Trollpacka . Väl magstarkt !

ANDREAS : Få kunde nobba den bysten , dom spirorna ... jävligt smaklig trolldyck också . Enbär och flugsvamp . Mycket vågskvalp under samlaget .

JONAS : Och orgasm i bläsektionen ...

ANDREAS : Nån rysk kollega gjord ett experiment ; klippte in en bildsekvens av en aktör med ett fullkomligt uttryckslöst utseende som ...

JONAS : Som mitt ? (smekning) Jag har ju aldrig ...

ANDREAS : ... Förställt dig ! (klapp) Duktig ponke ! I varje fall ... det här nollställda konterfejet klipptes in ... först med en morsa på kollavippen och sen i ännu en sekvens med en skön donna som ... vänta ett tag !

Han har noterat att **Jonas** festkväll börjar påverka honom ; så **Andreas** letar upp några kuddar för en reträttplats på schäslongen ...

Samtidigt lättar **Jonas** på **Andreas** fängsel ...

ANDREAS : Äre inte dags att avsluta den här farsen ... ta vad du vill !

JONAS : Du , ditt sketna antika tingeltangel intresserar mig inte ett dyft !
Inte malen i portmonnän heller ...

ANDREAS : Ett enklare rån ; några enklare mord . Nåja , Karlsson fick vad han förtjänar ... en lämplig sista slips . Jävla Snok ! Men Elsas fattiga riddare ...
knapertstekta ...hemgjord sylt ... uuuuummm ...

Jonas har , trots sitt ointresse för rånbiten , ändå tagit en runda i studion ,
granskande gömslen , värderande rekvisita ...

ANDREAS : När så biopubliken såg de olika sekvenserna ... så grät de med
Grabben och den döende modern och blev till sig i bänkarna över hans
... hans , ja , sensuella uppvaktning av fruntimret ... samma face , inte en min
annorlunda ... men montaget , MONTAGET !

JONAS (halvslumrande) Montaget ... ?

Jonas avslutar sin runda , upptäcker en sista slurk i vinflaskan när han passerar
sig själv och tar med den ; Samtidigt som **Andreas** nattar **Jonas** .
Jonas åter vid **Andreas** .

JONAS : Nänä , herr Artisten ... du får behålla plättarna ... och livet !

ANDREAS : Tackar ödmjukast . KRETIN ! Skitstövel på svenska !

JONAS : Inga Mord . Elsa drog till NK , tillbaks till lunchen ...
Och gubbfan var lätt-mutad , en pava Eau de vie ... men ett blygsamt rån är
det ju förstås . Och ett karaktärsdöd !

ANDREAS : Ska du förena dig med Recensentkåren !

JONAS : Ditt förflutna är ju inte helt fläckfritt ...

ANDREAS : Nä jag brukar skryta med det ...

JONAS : Kan roa somliga ... men inte dina offer .

ANDREAS : Vilka Offer ? Publiken ? (Hånskrattar , sätter i halsen)

Jonas skakar honom halvt fördärvad ; och till liv .
Fångar upp en ny tidning från golvet , trycker upp den mot Andreas ansikte
med några Låtsas-citat :

JONAS: ”Den nakna sanningen om Ungdomens förförare !” ,
”Filmkarriär täckmantel för sexbrott !”

ANDREAS : ”Anklagade Artisten träder fram : Jag är oskyldig !”

JONAS : Men så dags är det försent , min vän . Skadan redan skedd !

ANDREAS : Tramsa inte , hela nöjesbranschen snackar , halva landet anar ...
Varför i helvete denna usla Komedi !?

JONAS : Celluloidgossen var bara femton ...Barnarov ! tycker allmänheten !
Fängelse menar Domarn !

ANDREAS : Nonsens säger jag !

JONAS : Operakällaren ; En festkväll med kändisar från nöjesvärlden ... ett
nachspiel ... filmsnack ...mer spirituosa ...

ANDREAS : Spirituosa ! Litterärt värre ; Välkommen i branschen !

JONAS : Okej , spänken ... litet poesi då ... och sen picken på ponken !

ANDREAS : Du umgås i fel kretsar , lyssnar på avundsamma skvallertackor ...
Det hände ingenting ... hände ingenting ... Du fick en nyckel !

JONAS : Men inte rollen .

Han tar fram nyckeln som dolts under skjortbrösten ...

FÅR BLI EN CLIFFHANGER DÄR ...
Avvaktar primära recensioner !
Kommentera : arrendal@telia.com

FORTSÄTTNING FÖLJER ...

